

Ἄστροθεσίαι ἢ Καταστερισμοί

Ἄρκτου μεγάλης.

Ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν, ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λανθάνουσαν τὴν Θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἤδη οὖσαν ὀφθεισαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἱερόν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον· ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλλουσαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν· Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα.

Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζ ἁμαυρούς, ἐφ' ἑκατέρων ὠτίων β, <ἐπ'> ὠμοπλατῶν λαμπρὸν α, ἐπὶ τοῦ στήθους <α, ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν ποδός> β, ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρὸν α, <ἐπὶ τῆς κοιλίας λαμπρὸν α>, ἐπὶ σκέλεσιν ὀπισθίοις β, ἐπ' ἄκρῳ τῷ ποδὶ β, ἐπὶ τῆς κέρκου γ· τοὺς πάντας κδ.

Ἄρκτου μικρᾶς.

Αὕτη ἐστὶν ἡ μικρὰ καλουμένη· προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη· ἐτιμήθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος· γνοῦσα δὲ ὅτι ὁ Ζεὺς αὐτὴν ἔφθειρεν, ἠγρίωσεν αὐτήν· ὕστερον δὲ σεσωσμένη λέγεται δόξαν αὐτῇ περιθεῖναι ἀντιθεῖσαν ἕτερον εἶδωλον ἐν τοῖς ἄστροις, ὥστε δισσὰς ἔχειν τιμάς. Ἀγλαοσθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς φησι τροφὸν γενέσθαι τοῦ Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν τῶν Ἰδαίων νυμφῶν· ἀφ' ἧς ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένη Ἰστοῖς, τὸννομα τοῦτο ἦν, ἦν οἱ περὶ Νικόστρατον ἔκτισαν, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ [δὲ] λιμένα καὶ τὸν ἐπ' αὐτῷ τόπον Κυνόσουραν κληθῆναι. Ἄρατος δὲ αὐτὴν καλεῖ Ἐλίκην ἐκ Κρήτης οὖσαν· γενέσθαι δὲ Διὸς τροφὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιοθῆναι.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν ἑκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου λαμπρὸν α, ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου λαμπροὺς γ, τοὺς πάντας ζ· ὑπὸ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἡγουμένων κατώτερός ἐστιν ἄλλος ἀστήρ, ὃς καλεῖται Πόλος, περὶ ὃν δοκεῖ ὅλος ὁ κόσμος στρέφεσθαι.

Δράκοντος.

Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας τε καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων κείμενος· λέγεται δὲ εἶναι ὁ τὰ χρύσεια μῆλα φυλάσσω, ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους ἀναιρεθεῖς· ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς τάξις ἐδόθη δι' Ἡραν, ἣ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς Ἑσπερίδας φύλακα τῶν μῆλων· Φερεκύδης γάρ φησιν, ὅτε ἐγαμεῖτο ἡ Ἡρα ὑπὸ Διός, φερόντων αὐτῇ τῶν Θεῶν δῶρα τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεια μῆλα· ἰδοῦσαν δὲ τὴν Ἡραν θαυμάσαι καὶ εἰπεῖν καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν Θεῶν κῆπον, ὃς ἦν παρὰ τῷ Ἄτλαντι· ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου παρθένων αἰεὶ ὑφαιρουμένων τῶν μῆλων κατέστησε φύλακα τὸν ὄφιν ὑπερμεγέθη ὄντα· μέγιστον δὲ ἔχει σημεῖον· ἐπίκειται δὲ αὐτῷ Ἡρακλέους εἶδωλον, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος Διὸς θέντος ἐναργέστατον τῇ σχηματοποιίᾳ.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς γ, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκου ιβ παραπλησίους ἀλλήλοις· [διεστῶς δὲ διὰ τῶν Ἄρκτων]. <τοὺς πάντας ιε>·

Τοῦ ἐν γόνασιν.

Οὗτος, φασίν, Ἡρακλῆς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ Ὀφεως βεβηκώς· ἐναργῶς δὲ ἔστηκε τό τε ῥόπαλον ἀνατετακώς καὶ τὴν λεοντῆν περιειλημένος· λέγεται δέ, ὅτε ἐπὶ τὰ χρύσεια μῆλα ἐπορεύθη, τὸν ὄφιν τὸν τεταγμένον φύλακα ἀνελεῖν· ἦν δὲ ὑπὸ Ἡρας δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος ὅπως ἀνταγωνίσηται τῷ Ἡρακλεῖ· ὅθεν ἐπιτελεσθέντος τοῦ ἔργου μετὰ <μεγίστου> κινδύνου ἄξιον ὁ Ζεὺς κρίνας τὸν ἄθλον μνήμης ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε τὸ εἶδωλον· ἔστι δὲ ὁ μὲν ὄφις μετέωρον ἔχων τὴν κεφαλὴν, ὁ δ' ἐπιβεβηκώς αὐτῷ καθεικώς τὸ ἐν γόνα, τῷ δ' ἑτέρῳ ποδὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιβαίνων, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνων, ἐν ἣ τὸ ῥόπαλον, ὡς παίσων, τῇ δ' εὐωνύμῳ χειρὶ τὴν λεοντῆν περιβεβλημένος.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐπὶ βραχίονος δεξιοῦ λαμπρὸν α, ἐφ' ἑκατέρων ὠμων λαμπρὸν α, <ἐπ' ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α, ἐπ' > ἄκρας χειρὸς α, ἐφ' ἑκατέρας λαγόνος α,

λαμπρότερον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, <ἐπὶ> δεξιῦ μῆρου β, ἐπὶ γόνατος καμπῆς α, ἐπὶ κνήμης β, ἐπὶ ποδός α, ὑπὲρ τὴν δεξιὰν χεῖρα α, ὃς καλεῖται Ῥόπαλον, ἐπὶ τῆς λεοντῆς δ· τοὺς πάντας ιθ.

Ῥοφιούχου.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ Σκορπίου ἐστηκώς, ἔχων ἐν ἀμφοτέραις χερσὶν [τὸν] ὄφιν· λέγεται δὲ εἶναι Ἄσκληπιός, ὃν Ζεὺς χαριζόμενος Ἄπόλλωνι εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν· τούτου τέχνη ἰατρικῆ χρωμένου, ὡς καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν, ἐν οἷς καὶ ἔσχατον Ἰππόλυτον τὸν Θεσέως, καὶ τῶν Θεῶν δυσχερῶς τοῦτο φερόντων, εἰ αἱ τιμαὶ καταλυθήσονται αὐτῶν τηλικαῦτα ἔργα Ἄσκληπιῦ ἐπιτελοῦντος, λέγεται τὸν Δία ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εἶτα διὰ τὸν Ἄπόλλωνα τοῦτον εἰς τὰ ἄστρα ἀναγαγεῖν· ἔχει δὲ ἐπιφάνειαν ἰκανὴν ἐπὶ τοῦ μεγίστου ἄστρου ὦν, λέγω δὴ τοῦ Σκορπίου, εὐσήμῳ τῷ τύπῳ φαινόμενος.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὦμων λαμπρὸν α, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς γ, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς δ, ἐφ' ἑκατέρων ἰσχύων α, ἐφ' ἑκατέρων γονάτων α, <ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης α, ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν α>, τὸν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ [ποδός] λαμπρότερον α· τοὺς πάντας ιζ· τοῦ δὲ Ῥοφεως ἐπ' ἄκρας κεφαλῆς β.

Σκορπίου.

Οὗτος διὰ τὸ μέγεθος εἰς δύο δωδεκατημόρια διαιρεῖται· καὶ τὸ μὲν ἐπέχουσιν αἱ χηλαί, θάτερον δὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ κέντρον· τοῦτον, φασίν, ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι <ἐκ> τῆς κολώνης τῆς Χίου νήσου, καὶ τὸν Ῥορίωνα πληξαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ ἐν κυνηγεσίῳ ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιάσατο· ὃν Ζεὺς ἐν τοῖς λαμπροῖς ἔθηκε τῶν ἄστρον, ἴν' εἰδῶσιν οἱ ἐπιγινόμενοι ἄνθρωποι τὴν ἰσχύν τε αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρας χηλῆς β, ὧν εἰσιν οἱ μὲν πρῶτοι μεγάλοι, οἱ δὲ δεύτεροι ἀμαυροί, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου <λαμπροὺς γ, ὦν ὁ μέσος λαμπρότατος, ἐπὶ τῆς Ῥάχεως> λαμπροὺς γ, ἐπὶ τῆς κοιλίας β, ἐπὶ τῆς κέρκου ε, ἐπὶ τοῦ κέντρου β· προηγεῖται μὲν ἐν αὐτοῖς πάντων φαιδρότερος ὦν ὁ ἐπὶ τῆς βορείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ· <τοὺς πάντας ιθ>.

<Π>ερί τοῦ Βοώτου τοῦ καὶ Ἄρκτοφύλακος.

<Π>ερί τούτου λέγεται ὅτι Ἄρκας ἐστὶν ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς, ᾤκησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον φθείραντος αὐτὴν Διὸς· οὗ προσποιησάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸ βρέφος κατακόψας, παρέθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ὅθεν ἐκείνην μὲν ἀνατρέπει, ἀφ' οὗ ἡ Τραπεζοῦς καλεῖται πόλις, τὴν δὲ οἰκίαν ἐκεραύνωσε, τὸν δὲ Λυκάονα ἀπεθηρίωσε καὶ αὐτὸν λύκον ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄρκάδα πάλιν ἀναπλάσας ἔθηκεν ἄρτιον· καὶ ἐτρέφη παρ' αἰπόλῳ· νεανίσκος δ' ὢν ἤδη δοκεῖ καταδραμεῖν εἰς τὸ Λύκαιον καὶ ἀγνοήσας τὴν μητέρα γῆμαι· οἱ δὲ κατοικοῦντες τὸν τόπον ἀμφοτέρους κατὰ νόμον θύειν ἔμελλον· ὁ δὲ Ζεὺς ἐξελόμενος αὐτοὺς διὰ τὴν συγγένειαν εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς δ, οἱ οὐ δύνουσιν, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐφ' ἐκατέρων τῶν ὠμων λαμπρὸν α, ἐπὶ τῶν μαστῶν ἐκατέρων α, λαμπρὸν τὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ ὑπ' αὐτὸν α ἀμαυρόν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος <δεξιοῦ> α λαμπρὸν, ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων α λαμπρότατον, ὅς δὴ Ἄρκτοῦρος καλεῖται, ἐφ' ἐκατέρῳ ποδὶ λαμπρὸν α· <τοὺς πάντας ἰδ>.

Παρθένου.

Ταύτην Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ εἶρηκε θυγατέρα Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκη· λέγει δὲ καὶ Ἄρατος παρὰ τούτου λαβὼν τὴν ἱστορίαν ὡς οὔσα πρότερον ἀθάνατος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἦν καὶ ὅτι Δίκη αὐτὴν ἐκάλουν· μεταστάντων δὲ αὐτῶν καὶ μηκέτι τὸ δίκαιον συντηρούντων, οὐκέτι σὺν αὐτοῖς ἦν, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη ὑπεχώρει· εἶτα στάσεων καὶ πολέμων αὐτοῖς ὄντων [διὰ] τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀδικίαν ἀπομισήσασαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. λέγονται δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι περὶ αὐτῆς πλείστοι· οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν φασὶν εἶναι Δήμητρα διὰ τὸ ἔχειν στάχυν, οἱ δὲ Ἴσιν, οἱ δὲ Ἄταργάτιν, οἱ δὲ Τύχην, διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματίζουσιν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α ἀμαυρόν, <ἐφ'> ἐκατέρῳ ὠμῳ α, <ἐν> πτέρυγι ἐκατέρῳ β, ὁ δ' ἐν τῇ δεξιᾷ πτέρυγι <μεταξὺ> τοῦ τε ὠμου καὶ τοῦ ἄκρου τῆς πτέρυγος Προτρογητῆρ καλεῖται, <ἐπ'> ἀγκῶνος ἐκατέρου α, <ἐπὶ> χειρὸς ἄκρας ἐκατέρου α, ὁ δ' ἐπὶ

τῆς εὐωνύμου λαμπρὸς καλεῖται Στάχυς, ἐπὶ τῆς πέζης τοῦ χιτῶνος <ἀμαυροῦς ς>, *** ἀμαυρὸν α, ἐφ' ἑκατέρου ποδὸς α· οἱ πάντες κ.

Διδύμων.

Οὔτοι λέγονται Διόσκουροι εἶναι· ἐν δὲ τῇ Λακωνικῇ τραφέντες ἐπιφάνειαν ἔσχον, φιλαδελφία δὲ ὑπερήνεγκαν πάντας· οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν· μνήμην δὲ αὐτῶν Ζεὺς θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος, Διδύμους ὀνομάσας εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἄστροις.

Ἔχουσι δὲ ἀστέρας ὁ μὲν ἐποχούμενος τοῦ Καρκίνου <ἐπὶ> τῆς κεφαλῆς <α λαμπρὸν, ἐπ' ὤμου ἑκατέρου α λαμπρὸν, ἐπὶ δεξιοῦ ἀγκῶνος α, ἐπὶ δεξιᾶς χειρὸς α, ἐφ' > ἑκατέρω γόνατι α, <ἐφ' ἑκατέρω ποδὶ α, τοὺς πάντας θ>· ὁ δ' ἐχόμενος ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α λαμπρὸν, <ἐπ' > ἀριστερῶ ὤμῳ λαμπρὸν α, ἐπὶ μαστῶ ἑκατέρω α, <ἐπ' > ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α, <ἐπ' > ἄκρας χειρὸς α, <ἐπ' > ἀριστερῶ γόνατι α, <ἐφ' > ἑκατέρω ποδὶ α, ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν πόδα α, ὃς καλεῖται Πρόπους· <τοὺς πάντας ι>.

Καρκίνου.

Οὔτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι δι' Ἡραν, ὅτι μόνος Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων ὅτε τὴν ὕδραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν Ἡρακλείᾳ· θυμωθεὶς δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν, ὅθεν μεγάλης τιμῆς τετύχηκε καταριθμούμενος ἐν τοῖς ἰβ ζῳδίοις.

Καλοῦνται δὲ τινες αὐτῶν ἀστέρες Ὀνοι, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν εἰς τὰ ἄστρα. ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτνη παράσημον· ἡ δὲ τούτων ἱστορία αὕτη· Ὀνων καὶ Φάτνης. Ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ Θεοί, λέγεται Διόνυσον καὶ Ἡφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι· οὔπω δὲ ἑωραμένων αὐτοῖς τῶν Γιγάντων πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι, οἱ δὲ Γίγαντες ἀκούσαντες τὴν φωνὴν ἔφυγον· διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμᾶς.

Ἔχει δὲ ὁ Καρκίνος ἐπὶ τοῦ ὀστράκου ἀστέρας λαμπροῦς β, οὔτοί εἰσιν οἱ Ὀνοι· τὸ δὲ νεφέλιόν ἐστιν ἡ ἐν αὐτῷ ὀρωμένη Φάτνη, παρ' ἣν δοκοῦσιν ἐστάναι· ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς ποσὶν ἐφ' ἑκάστῳ

α άμαυρόν, έπί δέ τοίς άριστεροίς του πρώτου β άμαυρούς και έπί του δευτέρου <β>, και έπί του τρίτου <α>, όμοίως έπ' άκρας του τετάρτου <α>, έπί του στόματος <α> και έπί τής χηλής τής δεξιās γ, όμοίως <ού> μεγάλους έπί τής άριστερās χηλής <β>. οί πάντες ιη.

Λέοντος.

Ούτος έστι μέν τών έπιφανών άστρων· δοκεϊ δ' ύπό Διός τιμηθῆναι τουτο το ζώδιον δια το τών τετραπόδων ήγεισθαι. τινές δέ φασιν ότι Ηρακλέους πρώτος άθλος ήν εις το μνημονευθῆναι· φιλοδοξών γάρ μόνον τουτον ουχ όπλοις άνειλεν, αλλά συμπλακεις άπέπνιξεν· λέγει δέ περι αυτου Πείσανδρος ό Ρόδιος· όθεν και την δοραν αυτου έχειν, ως ένδοξον έργον πεποιηκώς. ούτός έστιν ό έν τῆ Νεμέα ύπ' αυτου φονευθεις.

Έχει δέ άστέραις έπί τής κεφαλής γ, έπί του στήθους <α, ύπό το στήθος> β, έπί του δεξιου ποδός λαμπρόν α, έπί μέσης <τής κοιλίας> α, ύπό την κοιλίαν α, έπί του ισχίου α, έπί του όπισθίου γόνατος α, έπί ποδός άκρου λαμπρόν α, έπί του τραχήλου β, έπί τής ράχεως γ, έπί μέσης τής κέρκου α, έπ' άκρας λαμπρόν α, [έπί τής κοιλίας α]· <τους πάντας ιθ>. όρώνται δέ και ύπερ αυτον έν τριγώνω κατα την κέρκον άμαυροί έπτά, οί καλοῦνται Πλόκαμος Βερενίκης Ευεργέτιδος.

Ηνιόχου.

Τουτον λέγουσιν ότι ό Ζεύς ιδών πρώτον έν ανθρώποις άρμα ζεύξαντα [ίππων], ός έστιν Έριχθόνιος έξ Ηφαιστου και Γῆς γενόμενος, και θαυμάσας ότι τῆ του Ηλίου αντίμιμον έποιήσατο διφρείαν υποζεύξας ίππους λευκούς <άνήγαγεν εις τα άστρα>· πρώτον τε Αθηνā πομπήν ήγαγεν έν άκροπόλει και έποιήσατο προς τούτοις έπιφανῆ την θυσίαν αυτης <το ξόανον> σεμνύνων. λέγει δέ και Ευριπίδης περι τής γενέσεως αυτου τον τρόπον τουτον· Ηφαιστον έρασθέντα Αθηνās βούλεσθαι αυτῆ μιγῆναι, τής δέ άποστρεφομένης και την παρθενίαν μάλλον αίρουμένης έν τινι τόπω τής Αττικής κρύπτεσθαι, όν λέγουσι και άπ' εκείνου προσαγορευθῆναι Ηφαιστεϊον· ός δόξας αυτην κρατήσειν και έπιθέμενος πληγεις ύπ' αυτης τῶ δόρατι άφήκε την έπιθυμίαν, φερομένης εις την γῆν τής σπορās· έξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι

παῖδα, ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη, καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἔθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος· ἤγαγε δ' ἐπιμελῶς τὰ Παναθήναια καὶ ἄρμα ἠνίοχει ἔχων παραβάτην ἀσπίδιον ἔχοντα καὶ τριλοφίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ἀπ' ἐκείνου δὲ κατὰ μίμησιν ὁ καλούμενος ἀποβάτης.

Ἐσχημάτισται δ' ἐν τούτῳ ἡ Αἶξ καὶ οἱ Ἴεριφοι. Μουσαῖος γάρ φησι Δία γεννώμενον ἐγχειρισθῆναι ὑπὸ Ῥέας Θέμιδι, Θέμιν δὲ Ἄμαλθειά δούναί τὸ βρέφος, τὴν δὲ ἔχουσαν αἶγα ὑποθεῖναι, τὴν δ' ἐκθρέψαι Δία· τὴν δὲ Αἶγα εἶναι Ἡλίου θυγατέρα φοβεράν οὕτως ὥστε τοὺς κατὰ Κρόνον Θεοὺς, βδελυττομένους τὴν μορφήν τῆς παιδός, ἀξιῶσαι <τὴν> Γῆν κρούσαι αὐτὴν ἐν τινὶ τῶν κατὰ Κρήτην ἄντρων· καὶ ἀποκρουσαμένην ἐπιμέλειαν αὐτῆς τῇ Ἄμαλθειᾷ ἐγχειρίσαι, τὴν δὲ τῷ ἐκείνης γάλακτι τὸν Δία ἐκθρέψαι· ἐλθόντος δὲ τοῦ παιδός εἰς ἡλικίαν καὶ μέλλοντος Τιτᾶσι πολεμεῖν, οὐκ ἔχοντος δὲ ὄπλα, θεσπισθῆναι αὐτῷ τῆς αἰγὸς τῇ δορᾷ ὄπλω χρήσασθαι διὰ τε τὸ ἄτρωτον αὐτῆς καὶ φοβερόν καὶ διὰ τὸ εἰς μέσην τὴν ῥάχιν Γοργόνος πρόσωπον ἔχειν· ποιήσαντος δὲ ταῦτα τοῦ Διὸς καὶ τῇ τέχνῃ φανέντος διπλασίονος, τὰ ὀστᾶ δὲ τῆς αἰγὸς καλύψαντος ἄλλη δορᾷ καὶ ἔμψυχον αὐτὴν καὶ ἀθάνατον κατασκευάσαντος, αὐτὴν μὲν φασιν ἄστρον οὐράνιον [κατασκευάσαι] ***

Τινὲς δὲ φασὶ Μυρτίλον ὀνόματι τὸν <Οἰνομάου> ἠνίοχον εἶναι τὸν ἐξ Ἴερμου γεγονότα.

Ἴχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α, καὶ ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων α, ὧν τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ λαμπρόν, ὃς καλεῖται Αἶξ, ἐφ' ἑκατέρου ἀγκῶνος α, <ἐπὶ δεξιᾶς χειρὸς α, ἐπ'> ἀριστερᾶς χειρὸς β, οἱ δὲ καλοῦνται Ἴεριφοι· τοὺς πάντας η.

Ταύρου.

Οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ· χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθεὶς. ἕτεροι δὲ φασὶ βούν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα· χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη [τὸ ἄστρον].

Τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μέτωπον σὺν τῷ προσώπῳ αἱ Ἰάδες καλούμεναι περιέχουσιν· πρὸς δὲ τῇ ἀποτομῇ τῆς ῥάχεως ἡ

Πλειάς ἐστὶν ἀστέρας ἔχουσα ἑπτὰ, διὸ καὶ ἑπτάστερος καλεῖται· οὐχ ὀρῶνται δὲ εἰ μὴ ἕξ, ὁ δὲ ἕβδομος ἀμαυρός ἐστὶ σφόδρα.

Ἔχει δ' ὁ Ταῦρος ἀστέρας ζ· ὃς δὴ ὑπεναντία ἔρπει καθ' ἑαυτὸν ἔχων τὴν κεφαλὴν, ἐφ' ἑκατέρων δὲ τῶν κεράτων ἐπὶ τῆς ἐκφύσεως α, ὧν λαμπρότερος ὁ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀφθαλμῶν α, ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος α, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὠμων α· οὗτοι Ἰάδες λέγονται· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος τοῦ ἐμπροσθίου α, ἐπὶ τῶν χηλῶν <ἑκατέρων> α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος α, ἐπὶ τοῦ τραχήλου β, ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ, τὸν ἔσχατον λαμπρὸν, ὑπὸ τὴν κοιλίαν α, ἐπὶ τοῦ στήθους λαμπρὸν α· τοὺς πάντας ιη

Κηφέως.

Οὗτος ἐν τάξει τέτακται τέταρτος· ὁ δ' ἀρκτικός κύκλος αὐτὸν ἀπολαμβάνει ἀπὸ ποδῶν ἕως στήθους· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ ἀνά μέσον πίπτει αὐτοῦ τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ τροπικοῦ· ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, Αἰθιοπῶν βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ προθεῖναι τῷ κῆτει βορᾶν, ἦν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε· δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηναῖς γνῶμη.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς β, ἐφ' ἑκατέρων ὠμων α, καὶ <ἐπὶ> χειρῶν ἑκατέρων α, <ἐπ'> ἀγκῶνων ἑκατέρων α <ἀμαυρόν, ἐπὶ> ζώνης γ λοξοὺς <ἐπὶ> κοιλίας μέσης λαμπροὺς, <ἐπὶ> δεξιᾶς λαγόνος α, <ἐπ' ἀριστεροῦ> γόνατος β, <ὑπὲρ πόδας δ, ἐπὶ> ποδὸς ἄκρου α· <τοὺς πάντας ιθ>.

Κασσιεπείας.

Ταύτην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἐν Ἀνδρομέδα ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρηΐσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπωμα, καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν κῆτος ἐπιπέμψαντα· δι' ἣν πρόκειται τῷ κῆτει ἡ θυγάτηρ. οἰκείως δὲ ἐσχημάτισται ἐγγὺς ἐπὶ δίφρου καθημένη.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος <α, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς> λαμπρὸν α, ἐπὶ τῆς <ἀριστερᾶς> χειρὸς <λαμπρὸν α, ἐπ' ὀμφαλοῦ> α, [<ἐπὶ τοῦ> γόνατου α, <ἐπὶ> ποδὸς ἄκρου α, <ἐπὶ τοῦ> στήθους α ἀμαυρόν],

ἐπ' ἀριστεροῦ μηροῦ λαμπροὺς β, ἐπὶ τοῦ πλινθίου α, <ἐπὶ τῆς> τοῦ δίφρου οὗ κάθηται ἑκατέρας γωνίας α· <τοὺς πάντας ιε>.

Ἄνδρομέδας.

Αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν Ἄθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χειράς, ὡς καὶ προετέθη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ μητρί, ἀλλ' ἀυθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου, εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐφ' ἑκατέρου ὤμου α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α, ἐπ' ἄκρας τῆς χειρὸς λαμπρὸν α, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος [α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ] λαμπρὸν α, <ἐπὶ βραχίονος α, ἐπὶ τῆς χειρὸς α>, ἐπὶ τῆς ζώνης γ, ὑπὲρ τὴν ζώνην δ, ἐφ' ἑκατέρου γόνατος λαμπρὸν α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς β, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ α· <τοὺς πάντας κ>.

Ἴππου.

Τούτου μόνον τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Ἄρατος μὲν οὖν φησι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐλικῶνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην τῇ ὀπλῇ, ἀφ' οὗ καλεῖσθαι Ἴππου κρήνην· ἄλλοι δὲ τὸν Πήγασον εἶναι φασὶ τὸν εἰς τὰ ἄστρα ἀναπτάντα ὕστερον τῆς Βελλεροφόντου πτώσεως· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας ἀπίθανον δοκεῖ τισὶ ποιεῖν τὸν λόγον. Εὐριπίδης δὲ φησὶν ἐν Μελανίππῃ Ἴππην εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρῆναι καὶ διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦς φυγεῖν εἰς τὰ ὄρη, κάκεῖ ὠδινούσης αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ ζήτησιν, τὴν δ' εὐξασθαι καταλαμβανομένην πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι μεταμορφωθῆναι καὶ γενέσθαι ἵππον. διὰ γοῦν τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πατρὸς ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς τὰ ἄστρα τεθῆναι, ὅθεν τῷ Κενταύρῳ οὐχ ὄρατὴ ἐστίν· Χείρων γὰρ λέγεται εἶναι ἐκεῖνος. τὰ δὲ ὀπίσθια μέρη αὐτῆς ἀφανῆ ἐστὶ πρὸς τὸ μὴ γινώσκεσθαι θήλειαν οὔσαν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγχους β ἀμαυροὺς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α, ἐπὶ τῆς σιαγόνας α, ἐφ' ἑκατέρῳ ὠτίῳ ἀμαυρὸν α, ἐπὶ τῷ τραχήλῳ δ, ὧν τὸν πρὸς τῇ κεφαλῇ λαμπρότερον, ἐπὶ τοῦ ὤμου α,

<ἐπι> στήθους α, ἐπι ῥάχεως α, ἐπ' ὀμφαλοῦ ἔσχατον α λαμπρόν, ἐπ' ἐμπροσθίων γονάτων β, ἐφ' ἐκατέρας ὀπλῆς α· <τούς πάντας ιη>.

Κριουῦ.

Οὗτος ὁ Φρίξον διακομίσας καὶ Ἑλλην· ἄφθιτος δὲ ὢν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρός· εἶχε δὲ χρυσοῦν δοράν, ὡς Ἡσίοδος καὶ Φερεκύδης εἰρήκασιν· διακομίζων δ' αὐτούς κατὰ τὸ στενότατον τοῦ πελάγους, τοῦ ἀπ' ἐκείνης κληθέντος Ἑλλησπόντου, ἔρριψεν αὐτὴν [καὶ τὸ κέρας ἀπολέσας].

–Ποσειδῶν δὲ σώζει τὴν Ἑλλην καὶ μιχθεὶς ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνόματι Παίονα–, τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον σωθέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμισεν· ᾧ καὶ ἐκδύς ἔδωκε τὴν χρυσοῦν δοράν, ὅπως μνημόσυνον ἔχη· αὐτὸς δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν· ὅθεν ἀμαυρότερον φαίνεται.

Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α, ἐπὶ τῶν μυκτῆρων γ, ἐπὶ τοῦ τραχήλου β, <ἐπ'> ἄκρου ἐμπροσθίου ποδὸς λαμπρόν α, <ἐπι> ῥάχεως δ, <ἐπι> κέρκου α, ὑπὸ τὴν κοιλίαν γ, ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α, ἐπ' ἄκρου ὀπισθίου ποδὸς α· τούς πάντας ιζ.

Δελτωτοῦ.

Τοῦτό ἐστιν ὑπὲρ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριουῦ κείμενον, λέγεται δὲ διὰ τὸ ἐκεῖνον ἀμαυρότερον εἶναι· εὐσημον ἐπ' αὐτοῦ γράμμα κεῖσθαι ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἑρμοῦ τεθέν, ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἄστρον ἐποιήσατο. φασι δὲ τινες καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θεσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις εἶναι Δ, καὶ τὸν Νεῖλον τοιαύτην τὴν περιοχὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας, ἅμα τε τὴν ἀσφάλειαν αὐτῇ ποριζόμενον, εἰς τε τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐκαιρίαν ὥρων εἰσαγόμενον.

Ἐχει δ' ἀστέρας γ, ἐφ' ἐκάστη τῶν γωνιῶν α, λαμπροὺς τούς γ.

Ἰχθύων.

Οὗτοί εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἔγγονοι, περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωμεν· τούτων δὲ ἕκαστος κεῖται ἐν ἑκατέρῳ μέρει διαλλάσσω· ὁ μὲν γὰρ βόρειος,

ὁ δὲ νότιος καλεῖται· ἔχουσι δὲ σύνδεσμον ἕως τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.

Ἔχουσι δ' ἀστέρας ὁ μὲν βόρειος ιβ, ὁ δὲ νότιος ιε· τὸ δὲ λῖνον αὐτῶν ῶ συνέχονται ἔχει ἀστέρας ἐπὶ τοῦ βορείου γ, ἐπὶ τοῦ νοτίου γ, πρὸς ἀνατολὰς γ, ἐπὶ τοῦ συνδέσμου γ· τοὺς πάντας ιβ· οἱ πάντες τῶν δύο Ἰχθύων καὶ τοῦ συνδέσμου ἀστέρες λθ.

Περσέως.

Περὶ τούτου ἱστορεῖται ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν δόξαν· τῇ γὰρ Δανάῃ ὡς χρυσὸς μιγείς ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου πεμφθεὶς ἐπὶ τὰς Γοργόνας τὴν τε κυνὴν ἔλαβε παρ' Ἑρμοῦ καὶ τὰ πέδιλα, ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἥφαιστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος· ὡς δὲ Αἰσχύλος φησὶν ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς ἐν Φορκίσι, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες· αὐταὶ δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν καὶ τοῦτον ἀλλήλαις παρεδίδοσαν κατὰ φυλακὴν· τηρήσας δ' ὁ Περσεὺς ἐν τῇ παραδόσει, λαβὼν ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην, καὶ οὕτως ἐλθὼν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκυίας ἀφείλετο τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, ἣν ἡ Ἀθηνᾶ περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν αὐτῆς, τῷ δὲ Περσεῖ τὴν εἰς τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν, ὅθεν ἔχων θεωρεῖται καὶ τὴν Γοργόνος κεφαλὴν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας [ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς α], ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ λαμπρὸν α, ἐπ' ἄκρας τῆς δεξιᾶς χειρὸς λαμπρὸν α, <ἐπ'> ἀγκῶνος α, <ἐπ'> ἄκρας χειρὸς ἀριστερᾶς α, ἐν ἣ τὴν κεφαλὴν δοκεῖ τῆς Γοργόνος ἔχειν· <ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνος α, ἐπὶ τῆς κοιλίας α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἰσχίου λαμπρὸν α, ἐπὶ δεξιοῦ μηροῦ λαμπρὸν α, <ἐπὶ> γόνατος α, <ἐπ'> ἀντικνημίου α, <ἐπὶ ποδὸς α ἀμαυρόν, ἐπ' ἀριστεροῦ μηροῦ α, ἐπὶ γόνατος α, ἐπ' ἀντικνημίου β>, περὶ τοὺς Γοργόνος πλοκάμους γ· <τοὺς πάντας ιθ>· ἡ δὲ κεφαλὴ [η], ἡ δ' ἄρπη, [ἔχουσα ε], ἄναστρος ὁρᾶται, διὰ δὲ νεφελῶδους συστροφῆς δοκεῖ τισὶν ὁρᾶσθαι.

Πλειάδος.

Ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλουμένης ῥάχεως <ή> Πλειάς ἐστίν· συνηγμένης δ' αὐτῆς εἰς ἀστέρας ἑπτὰ, λέγουσιν εἶναι τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, διὸ καὶ ἑπτάστερος καλεῖται· οὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ἑπτὰ, ἀλλ' αἱ ἕξ· τὸ δὲ αἴτιον οὕτω πῶς λέγεται· τὰς μὲν γὰρ <ἕξ> φασι Θεοῖς μιγῆναι, τὴν δὲ μίαν θνητῶ· τρεῖς μὲν οὖν μιγῆναι Δί, Ἥλέκτραν ἐξ ἧς Δάρδανος, Μαῖαν ἐξ ἧς Ἑρμῆς, Ταυγέτην ἐξ ἧς Λακεδαίμων· Ποσειδῶνι δὲ δύο μιγῆναι, Ἀλκυόνην ἐξ ἧς

Ἐπισημαίνουσαι καθ' ὥραν. θέσιν δὲ ἔχουσιν εὖ μάλα κείμεναι κατὰ τὸν Ἰππαρχον τριγωνοειδοῦς σχήματος.

<Π>ερὶ τῆς Λύρας.

Αὕτη ἐνάτη κεῖται καὶ ἐστὶ Μουσῶν· κατασκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν· ἔσχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἢ ἀπὸ τῶν ζ πλανητῶν ἢ τῶν Ἀτλαντίδων· μετέλαβε δ' αὐτὴν Ἀπόλλων καὶ συναρμολογῶν ὡδῆν Ὀρφεῖ παρέδωκεν, <ὃς Καλλιόπης υἱὸς ὤν>, μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς <ἐννέα> ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ καὶ προηγαγεν ἐπὶ πλέον <έν> τοῖς ἀνθρώποις [οὕτω] δοξαζόμενος οὕτως ὥστε <καὶ ὑπόληψιν> ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην ὡς θηρία κηλεῖν διὰ τῆς ὡδῆς· διὰ δὲ τὴν γυναικᾶ εἰς Ἄιδου καταβάς καὶ ἰδὼν τὰ ἐκεῖ οἷα ἦν τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, ὑφ' οὗ ἦν δεδοξασμένος, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν Θεῶν ἐνόμισεν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσε· ἐπεγειρόμενός τε τὴν νύκτα κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον <ἀνιῶν> προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ <τὸν Ἥλιον> πρῶτον· ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής· αἱ δὲ διέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ μέλη ἔρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβήθοις. <τὴν δὲ λύραν οὐκ ἔχουσαι ὅτω δώσειν τὸν Δία ἠξίωσαν καταστερίσαι, ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τεθῆ ἔν τοις ἄστροις>· τοῦ δ' ἐπινεύσαντος οὕτως ἐτέθη· ἐπισημασίαν δὲ ἔχει ἐπὶ τῷ ἐκείνου <συμπτώματι δυομένη καθ' ὥραν>.

<Π>ερὶ τοῦ Ὄρνιθος.

Οὗτος ὁ μέγας καλεῖται, ὃν Κύκνω εἰκάζουσιν· τούτῳ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κατέπτη εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς, κακεῖ Νέμεσιν ἔφθειρεν· ἐκείνη δὲ ὦν ἔτεκεν, ἐξ οὗ γεννηθῆναι, ὡς Κρατῖνος ἰστόρησε, τὴν Ἑλένην· διὰ δὲ τὸ μὴ μεταμορφωθῆναι ἀλλ' οὕτως εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔχοντα τοῦτον καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ἄστρον διπτάμενον.

Κύκνου.

Οὗτός ἐστιν ὁ καλούμενος μέγας, ὃν κύκνω εικάζουσιν· λέγεται δὲ τὸν Δία ὁμοιωθέντα τῷ ζῶνι τούτῳ Νεμέσεως ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν ἤμειβε μορφήν, ἵνα τὴν παρθενίαν φυλάξῃ, καὶ τότε κύκνος γέγονεν· οὕτω καὶ αὐτὸν ὁμοιωθέντα τῷ ὀρνέῳ τούτῳ καταπτῆναι εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Αττικῆς, κάκει τὴν Νέμεσιν φθειρα· τὴν δὲ τεκεῖν ὦν, ἐξ οὗ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι τὴν Ἑλένην, ὡς φησι Κρατῖνος ὁ ποιητής. καὶ διὰ τὸ μὴ μεταμορφωθῆναι αὐτόν, ἀλλ' οὕτως ἀναπτῆναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς· ἔστι δὲ ἰπτάμενος οἶος τότε ἦν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α, ἐπὶ τοῦ τραχήλου λαμπρὸν α, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ε, <ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ε>, ἐπὶ τοῦ σώματος α, ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου α, ὅς ἐστι μέγιστος· <τοὺς πάντα ιδ>.

Ὑδροχόου.

Οὗτος δοκεῖ κεκληθῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως Ὑδροχόος. ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ. λέγουσι δὲ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Γανυμήδην, ἱκανὸν ὑπολαμβάνοντες σημεῖον εἶναι τὸ ἐσχηματίσθαι τὸ εἶδωλον οὕτως ὥσπερ ἂν οἰνοχόον χέειν. ἐπάγονται δὲ καὶ τὸν ποιητὴν μάρτυρα, διὰ τὸ λέγειν αὐτὸν ὡς ἀνεκομίσθη οὗτος πρὸς τὸν Δία κάλλει ὑπερενέγκας ἵνα οἰνοχοῇ, ἄξιον κρινάντων αὐτὸν τῶν Θεῶν, καὶ ὅτι τέτευχεν ἀθανασίαν τοῖς ἀνθρώποις ἄγνωστον οὔσαν· ἡ δὲ γινομένη ἔκχυσις εικάζεται τῷ νέκταρι ὃ καὶ ὑπὸ τῶν Θεῶν πίνεται, εἰς μαρτύριον τῆς εἰρημένης πόσεως τῶν Θεῶν ὑπολαμβάνοντες τοῦτο εἶναι.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀμαυροὺς β, ἐφ' ἑκατέρων ὠμων α, ἀμφοτέρους μεγάλους, ἐφ' ἑκατέρῳ ἀγκῶνι α, ἐπ' ἄκρας χειρὸς δεξιᾶς λαμπρὸν α, ἐφ' ἑκατέρου μαστοῦ α, ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρωθεν α, <ἐπ'> ἀριστεροῦ ἰσχίου α, <ἐφ'> ἑκατέρου γόνατος α, <ἐπὶ> δεξιᾶς κνήμης α, ἐφ' ἑκατέρῳ ποδὶ α· <τοὺς πάντας ιζ> ἡ δὲ ἔκχυσις τοῦ ὕδατός ἐστιν ἐξ ἀστέρων λα ἔχουσα ἀστέρας β, οἱ εἰσι λαμπροί.

Αιγόκερω.

Οὗτος ἐστὶ τῷ εἶδει ὅμοιος τῷ Αἰγίπани· ἐξ ἐκείνου δὲ γέγονεν· ἔχει δὲ θηρίου τὰ κάτω μέρη καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ Δί, καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησὶν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδη συνῆν αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. οὗτος δὲ δοκεῖ εὐρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμαχοὺς καθώπλισε διὰ τὸ τοῦ ἤχου Πανικὸν καλούμενον, ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον· παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν <ὁ Ζεὺς> ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσῃ <εὐρεῖν> παράσημον ἔχει ἰχθύος <οὐράν>.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρου κέρατος α, <ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος α> λαμπρόν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β, <ὑπὸ> τράχηλον α, <ἐπὶ> στήθους β, <ἐπ'> ἐμπροσθίου ποδὸς α, <ἐπ' ἄκρου ποδὸς α, ἐπὶ> ῥάχεως ζ, <ἐπὶ> γαστροῦ ε, <ἐπ'> οὐρᾶς β λαμπρούς· τοὺς πάντα κδ.

Τοξότου.

Οὗτος ἐστὶν ὁ Τοξότης, ὃν οἱ πλεῖστοι λέγουσι Κένταυρον εἶναι, ἕτεροι δ' οὐ φασι διὰ τὸ μὴ τετρασκελῆ αὐτὸν ὀραῖσθαι, ἀλλ' ἐστηκότα καὶ τοξεύοντα· Κενταύρων δὲ οὐδεὶς τόξω κέχρηται· οὗτος δ' ἀνὴρ ὦν σκέλη ἔχει ἵππου καὶ κέρκον καθάπερ οἱ Σάτυροι· διόπερ αὐτοῖς ἀπίθανον ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ μάλλον Κρότον τὸν Εὐφήμης τῆς τῶν Μουσῶν τροφῶν υἱόν· οἰκεῖν δ' αὐτὸν καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῷ Ἐλικῶνι· ὃν καὶ αἱ Μοῦσαι τὴν τοξείαν εὐράμενον τὴν τροφήν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίησαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος· συμμίσγοντα δὲ ταῖς Μούσαις καὶ ἀκούοντα αὐτῶν ἐπισημασίαις ἐπαινέσαι Κρότον ποιοῦντα· τὸ γὰρ τῆς φωνῆς ἀσαφὲς ἦν ὑπὸ ἑνὸς κρότου σημαινόμενον, ὅθεν ὀρῶντες τοῦτον καὶ οἱ ἄλλοι ἔπραττον τὸ αὐτό· διόπερ αἱ Μοῦσαι δόξης χάριν τυχοῦσαι τῇ τούτου βουλήσει ἠξίωσαν τὸν Δία ἐπιφανῆ αὐτὸν ποιῆσαι ὅσιον ὄντα, καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη τῇ τῶν χειρῶν χρήσει, τὴν τοξείαν προσλαβὼν σύσημον· ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔμεινεν ἢ ἐκείνου προᾶξις· ὃ ἐστὶ καὶ <τὸ> πλοῖον αὐτοῦ μαρτύριον ὅτι ἔσται σαφὴς οὐ μόνον τοῖς ἐν χέρσῳ ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν πελάγει. διόπερ οἱ γράφοντες αὐτὸν Κένταυρον διαμαρτάνουσιν.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β, ἐπὶ τοῦ τόξου β, ἐπὶ τῆς ἀκίδος β, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α, <ἐπ'> ἄκρας χειρὸς α, ἐπὶ τῆς

κοιλίας λαμπρόν α, <ἐπί> ῥάχεως β, <ἐπί> κέρκου α, ἐπ' ἐμπροσθίου γόνατος α, ἐφ' ὀπλῆς α, <ἐπ' ὀπισθίου γόνατος α>· τοὺς πάντας ιε· τοὺς δὲ λοιποὺς ζ ἀστέρας ὑπὸ τὸ σκέλος· ὅμοιοι δὲ εἰσι τῶν ὀπισθίων μὴ δεικνυμένων ὅλων φανερῶν.

Ἵοιστοῦ.

Τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικόν, ὃ φασιν εἶναι Ἄπόλλωνος, ᾧ τε δὴ τοὺς Κύκλωπας τῶ Διὶ κεραυνὸν ἐργασαμένους ἀπέκτεινε δι' Ἄσκληπιόν· ἔκρουσε δὲ αὐτὸ ἐν Ὑπερβορείοις οὗ καὶ ὁ ναὸς ὁ πτέρινος. λέγεται δὲ πρότερον ἀπενηνέχθαι ὅτε τοῦ φόνου αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε καὶ ἐπαύσατο τῆς παρὰ Ἀδμήτῳ λατρείας, περὶ ἧς λέγει Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀλκῆστιδι. δοκεῖ δὲ τότε ἀνακομισθῆναι ὁ ἰοιστὸς μετὰ τῆς καρποφόρου Δήμητρος διὰ τοῦ ἀέρος· ἦν δὲ ὑπερμεγέθης. ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός φησιν ἐν τῶ περὶ δικαιοσύνης· ὅθεν εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε τὸ βέλος ὁ Ἄπόλλων εἰς ὑπόμνημα τῆς ἑαυτοῦ μάχης καταστερίσας.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ἄκρου α, κατὰ τὸ μέσον α ἀμαυρόν, ἐπὶ τοῦ χηλώματος β· εὐσημότατος δ' ἐστὶν ὁ εἶς· οἱ πάντες δ.

Ἄετοῦ.

Οὗτός ἐστιν ὁ Γανυμήδην ἀνακομίσας εἰς οὐρανὸν τῶ Διὶ, ὅπως ἔχη οἰνοχόον. ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς ἄστροις, δι' ὅσον καὶ πρότερον, ὅτε οἱ Θεοὶ τὰ πτηνὰ διεμερίζοντο, τοῦτον ἔλαχεν ὁ Ζεὺς. μόνον δὲ τῶν ζῴων ἀνθήλιον ἵπταται ταῖς ἀκτίσιν οὐ ταπεινούμενον· ἔχει δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἀπάντων· ἐσημάτισται δὲ διαπεπταμένος τὰς πτέρυγας ὡς ἂν καθιπτάμενος. Ἀγλαοσθένης δὲ φησιν ἐν τοῖς Ναξικοῖς γενόμενον τὸν Δία ἐν Κρήτῃ καὶ κατὰ κράτος ζητούμενον, δις ἐκκλαπέντα, ἐκεῖθεν ἐκκλαπῆναι καὶ ἀχθῆναι εἰς Νάξον, ἐκτραφέντα δὲ καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ τὴν τῶν Θεῶν βασιλείαν κατασχεῖν· ἐξορμώντος δὲ ἐκ τῆς Νάξου ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας καὶ ἀετὸν αὐτῶ φανῆναι συνιόντα, τὸν δὲ οἰωνισάμενον ἱερὸν αὐτοῦ ποιήσασθαι [κατηστερισμένον] καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἐν οὐρανῶ τιμῆς ἀξιωθῆναι.

Ἔχει δὲ ἀστέρας δ, ὧν ὁ μέσος ἐστὶ λαμπρός.

Δελφίνος.

Οὗτος ἐν τοῖς ἄστροις λέγεται τεθῆναι δι' αἰτίαν τοιαύτην. τοῦ Ποσειδῶνος βουλομένου τὴν Ἀμφιτρίτην λαβεῖν [εἰς] γυναῖκα, εὐλαβηθεῖσα ἐκείνη ἔφυγε πρὸς τὸν Ἄτλαντα, διατηρῆσαι τὴν

παρθενίαν σπεύδουσα. ὡς δὲ καὶ αἱ πλεῖσται Νηρηίδες ἐκρύπτοντο κεκρυμμένης ἐκείνης, πολλοὺς ὁ Ποσειδῶν ἐξέπεμψε μαστῆρας, ἐν οἷς καὶ τὸν δελφῖνα· πλανώμενος δὲ κατὰ τὰς νήσους τοῦ Ἄτλαντος, περιπεσὼν αὐτῇ προσαγγέλλει καὶ ἄγει πρὸς Ποσειδῶνα· ὁ δὲ γήμας αὐτὴν μεγίστας τιμὰς ἐν τῇ θαλάσῃ αὐτῷ ὤρισεν, ἱερὸν αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι καὶ εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν.

ὅσοι δ' ἂν αὐτῷ τῷ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιούσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα τῆς εὐεργεσίας μεγίστην δόξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἄρτεμίδωρος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς περὶ Ἔρωτος αὐτῷ πεποιημέναις [βίβλοις].

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τοῦ στόματος α, ἐπὶ τῆς λοφίας β, ἐπὶ τῶν πρὸς τῇ κοιλίᾳ πτερύγων γ, <ἐπὶ> νώτου α, <ἐπ'> οὐρᾶς β· τοὺς πάντας θ. λέγεται δὲ καὶ φιλόμουσον εἶναι τὸ ζῶον διὰ τὸ ἀπὸ τῶν Μουσῶν τὸν ἀριθμὸν ἔχειν τῶν ἀστέρων.

Ἔρωτος.

Τοῦτον Ἡσίοδος φησὶν Εὐρυάλης τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεὰν ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμίξει, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηδαλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰκεῖον] οἰκέτην, ὅπως ὀδηγῆ [καὶ ἡγήται αὐτοῦ]· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς· ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ Ἡλίῳ συμμίξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν, τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο.

ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἄρτεμίδος παρουσίας καὶ τῆς Λητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γιγνομένων· κυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ <ή> Γῆ ἀνῆκε σκορπίον εὐμεγέθη, ὑφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγεὶς ἀπώλετο· ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἄρτεμίδος καὶ Λητοῦς ἀξιωθείς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον [καὶ] τῆς πράξεως. ἄλλοι δὲ φασὶν ἀνέξηθέντα τοῦτον ἐρασθῆναι

τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν δὲ τὸν σκορπίον ἀνενεγκεῖν κατ' αὐτοῦ, ὑφ' οὗ κρουσθέντα ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ Θεοὺς ἐλεήσαντας αὐτὸν ἐν οὐρανῷ καταστερίσαι καὶ τὸ θηρίον εἰς μνημόσυνον τῆς πράξεως.

Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς γ ἀμαυρούς, ἐφ' ἑκατέρω ὦμῳ λαμπρόν α, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος <ἀμαυρόν> α, ἐπ' ἄκρας χειρὸς <ὁμοίως ἀμαυρόν> α [ἀμαυρούς β], ἐπὶ τῆς ζώνης γ, ἐπὶ τοῦ ἐγχειριδίου γ λαμπρούς, ἐφ' ἑκατέρω γόνατι λαμπρόν α, ἐφ' ἑκατέρω ποδὶ ὁμοίως λαμπρόν α· <τοὺς πάντας ιζ>.

Κυνός.

Περὶ τούτου ἱστορεῖται ὅτι ἐστὶν ὁ δοθεὶς Εὐρώπη φύλαξ μετὰ τοῦ ἄκοντος· ἀμφότερα δὲ ταῦτα Μίνως ἔλαβε καὶ ὕστερον ὑπὸ Πρόκριδος ὑγιασθεὶς ἐκ νόσου ἐδωρήσατο αὐτῇ, μετὰ δὲ χρόνον Κέφαλος ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐκράτησε διὰ τὸ εἶναι Πρόκριδος ἀνήρ· ἦλθε δὲ εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα ἄγων αὐτόν, εἰς ἣν λόγιον ἦν ὑπὸ μηδενὸς ἀπολέσθαι· οὐκ ἔχων οὖν ὅ τι ποιῆσαι ὁ Ζεὺς τὴν μὲν ἀπελίθωσε, τὸν δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν ἄξιον κρίνας. ἕτεροι δὲ φασιν αὐτὸν εἶναι κύνα Ὠρίωνος καὶ περὶ τὰς θήρας γινομένῳ συνέπεσθαι, καθάπερ καὶ τοῖς κυνηγετοῦσι πᾶσι τὸ ζῶον συναμύνασθαι δοκεῖ τὰ θηρία· ἀναχθῆναι δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα κατὰ τὴν τοῦ Ὠρίωνος ἀναγωγὴν, καὶ τούτου εἰκότως γεγονότος διὰ τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τῶν συμβεβηκότων Ὠρίωνι.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς [ἠ γλώττης] α <ὃς Ἴσις καλεῖται>, ὃν καὶ Σείριον καλοῦσι· μέγας δ' ἐστὶ καὶ λαμπρός· τοὺς δὲ τοιούτους ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι Σειρίους καλοῦσι διὰ τὴν τῆς φλογὸς κίνησιν· <ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης α λαμπρόν, ὃς Κύων καλεῖται, ἐπὶ τοῦ τραχήλου β>, ἐφ' ἑκατέρου ὦμου α ἀμαυρόν, <ἐπὶ> στήθους β, ἐπ' ἐμπροσθίου ποδὸς γ, <ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ, ἐπὶ> κοιλίας β, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχίου α, <ἐπ'> ἄκρῳ ποδὶ α, ἐπὶ δεξιῷ ποδὸς α, <ἐπὶ> κέρκου α, τοὺς πάντας κ.

Λαγωῦ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ καλουμένῃ κυνηγίᾳ εὐρεθεὶς· διὰ δὲ τὴν ταχυτῆτα τοῦ ζῶου ὁ Ἑρμῆς δοκεῖ θεῖναι αὐτὸν ἐν τοῖς ἄστροις· μόνον δὲ τῶν τετραπόδων δοκεῖ κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν κύει τὰ δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος λέγει ἐν τῇ περὶ τῶν ζῴων πραγματείᾳ.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρων ὠτίων α, ἐπὶ τοῦ σώματος γ, ὧν ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρός, ἐφ' ἑκατέρων ὀπισθίων ποδῶν α· <τοὺς πάντας ζ>.

Ἄργους.

Αὕτη διὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτάχθη, πρώτη γὰρ αὕτη ναῦς κατεσκευάσθη [καὶ ἀρχῆθεν ἐτεκτονήθη], φωνήεσσα δὲ γενομένη πρώτη τὸ πέλαγος διεΐλεν ἄβατον ὄν, ἴν' ἧ τοῖς ἐπιγινόμενοις παράδειγμα σαφέστατον. εἰς δὲ τὰ ἄστρα ἀνετέθη τὸ εἶδωλον οὐχ ὅλον αὐτῆς, οἱ δ' οἰακές εἰσιν ἕως τοῦ ἴστου σὺν τοῖς πηδαλίοις, ὅπως ὀρῶντες οἱ τῆ ναυτιλίας χρώμενοι θαρρῶσιν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ, αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀγήρατος διαμείνη οὔσης ἐν τοῖς Θεοῖς.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς πρύμνης δ, ἐφ' ἐνὶ πηδαλίῳ ε, καὶ <ἐπὶ> τῷ ἑτέρῳ δ, <ἐπὶ> στυλίδος ἄκρας γ, <ἐπὶ> καταστρώματι ε, ὑπὸ τρόπιν ς, παραπλησίους ἀλλήλοις· <τοὺς πάντας κζ>.

Κήτους.

Τοῦτό ἐστιν ὁ Ποσειδῶν ἐπέπεμψε Κηφεῖ διὰ τὸ Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίῃν. Περσεὺς δ' αὐτὸ ἀνεῖλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ· ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς ἐν τῇ Ἄνδρομέδᾳ.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ οὐραίου β λαμπρούς, ἀπὸ δὲ τῆς οὐρᾶς ἕως τοῦ κυρτώματος τοῦ κενεῶνος ε, ὑπὸ τὴν κοιλίαν ς· τοὺς πάντας ιγ.

Ποταμοῦ.

Οὗτος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ Ὠρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει· καλεῖται δὲ κατὰ μὲν τὸν Ἄρατον Ἡριδανός· οὐδεμίαν δὲ ἀπόδειξιν περὶ αὐτοῦ φέρει· ἕτεροι δὲ φασι δικαιοτάτον αὐτὸν εἶναι Νεῖλον· μόνος γὰρ οὗτος ἀπὸ μεσημβρίας τὰς ἀρχὰς ἔχει. πολλοῖς δὲ ἀστροῖς διακεκόσμηται. ὑπόκειται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος, ὃς ἐγγίζει τῶν πηδαλίων τῆς Ἄργους· τούτου δὲ οὐδὲν ἄστρον κατώτερον φαίνεται, διὸ καὶ Περίγειος καλεῖται.

Ἔχει δὲ ἀστέρας [ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α,] ἐπὶ τῇ πρώτῃ κάμπῃ γ, ἐπὶ τῇ δευτέρῃ γ, ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως τῶν ἐσχάτων ζ, ἃ φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου· τοὺς πάντας ιγ.

Ἰχθύος.

Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας καλούμενος Ἰχθύς, ὃν κάμπτειν λέγουσι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκχύσεως· ἱστορεῖται δ' οὗτος, ὡς Κτησίας φησί, πρότερον ἐν λίμνῃ τινὶ κατὰ τὴν Βαμβύκην εἶναι ἐμπεσοῦσης δὲ τῆς Δερκετοῦς νυκτός, ἣν οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰκοῦντες Συρίαν Θεὸν ὠνόμασαν, οὗτος δοκεῖ σῶσαι αὐτήν· τούτου δὲ καὶ τοὺς δύο φασιν Ἰχθύας ἐγγόνους εἶναι· οὓς πάντας δι' ἐκείνην Ἀφροδίτης οὔσαν θυγατέρα καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκαν· ποιοῦσι δὲ οἱ τὴν χώραν ἐκείνην κατοικοῦντες χρυσοῦς τε καὶ ἀργυροῦς ἰχθύας καὶ ὡς ἱεροῦς τιμῶσι τελείαν περὶ τοῦ συμπτώματος τιμήν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ιβ, ὧν τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥύγχους λαμπροῦς γ.

Θυτηρίου.

Τοῦτό ἐστιν ἐφ' ᾧ πρῶτον οἱ Θεοὶ τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστράτευσεν, Κυκλώπων κατασκευασάντων ἔχοντος τοῦ πυρὸς κάλυμμα ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν· ἐπιτυχόντες δὲ τῆς πράξεως ἔθηκαν καὶ αὐτὸ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς μνημόσυνον· ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια οἱ ἄνθρωποι φέρουσι καὶ θύουσιν οἱ κοινωνεῖν ἀλλήλοις προαιρούμενοι, ἔν τε τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς ** ὀμνύειν βουλόμενοι ὡς δικαιοτάτην πίστιν τιθέντες καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται τῇ δεξιᾷ μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο ἡγούμενοι· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντιες ἐπὶ τούτῳ θύουσιν ὅταν βούλωνται ἀσφαλέστερον ἰδεῖν.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς ἐσχαρίδος β, ἐπὶ τῆς βάσεως β· τοὺς πάντας δ.

Κενταύρου.

Οὗτος δοκεῖ Χείρων εἶναι ὁ ἐν τῷ Πηλίῳ οἰκήσαι, δικαιοσύνη δὲ ὑπερενέγκας πάντας ἀνθρώπους καὶ παιδεύσας Ἀσκληπιόν τε καὶ Ἀχιλλέα· ἐφ' ὃν Ἡρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν δι' ἔρωτα, ᾧ καὶ συνεῖναι ἐν τῷ ἄντρῳ τιμῶν τὸν Πᾶνα· μόνον δὲ τῶν Κενταύρων

οὐκ ἀνεΐλεν, ἀλλ' ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ Ἀντισθένης φησὶν ὁ Σωκρατικὸς ἐν τῷ Ἡρακλεῖ. χρόνον δὲ ἱκανὸν ὁμιλούντων αὐτῶν ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος καὶ οὕτως ἀποθανόντος αὐτοῦ ὁ Ζεὺς διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ σύμπτωμα ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν. ἔστι δὲ τὸ Θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ πλησίον τοῦ Θυτηρίου· ὁ δοκεῖ προσφέρειν θύσων, ὃ ἔστι μέγιστον σημεῖον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ.

Ἔχει δὲ ἀστέρας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἀμαυροὺς γ, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α, <ἐπ'> ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α, <ἐπ'> ἄκρας χειρὸς α, ἐπὶ μέσου τοῦ ἵππειου στήθους α, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἐμπροσθίων ὀπλῶν α, <ἐπὶ> ῥάχεως δ, <ἐπὶ> κοιλίας β λαμπροὺς, <ἐπὶ> κέρκου γ, ἐπὶ τοῦ ἵππειου ἰσχίου α λαμπρὸν, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀπισθίων γονάτων α, ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α· τοὺς πάντας κδ. ἔχει δὲ καὶ ἐν ταῖς χερσὶ τὸ λεγόμενον Θηρίον, οὗ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τετράγωνον. τινὲς δὲ ἀσκὸν φασιν αὐτὸ εἶναι οἴνου, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς Θεοῖς ἐπὶ τὸ Θυτήριον. ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ θύρσον. ἔχει δὲ ἀστέρας τὸ Θηρίον ἐπὶ τῆς κέρκου β, ἐπ' ἄκρου τοῦ ὀπισθίου ποδὸς λαμπρὸν α, <μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν α, ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρὸν α>, ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς α λαμπρὸν, καὶ ὑπ' αὐτόν α, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ· τοὺς πάντας ι.

Ἵδρου ἐν' ᾧ Κρατῆρ καὶ Κόραξ.

Τοῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργοῦς. τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι· ἐκάστῳ γὰρ τῶν Θεῶν ὄρνεόν ἐστιν ἀνακείμενον· θυσίας δὲ γενομένης τοῖς Θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς κομίσαι [ἐνέγκαι] ἀπὸ κρήνης τινός, ἰδὼν παρὰ τὴν κρήνην συκῆν ὀλίνθους [ἐρινεοὺς] ἔχουσαν ἔμεινεν ἕως πεπανθῶσιν· μεθ' ἱκανὰς δὲ ἡμέρας πεπανθέντων τούτων καὶ φαγῶν τῶν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα ἐξαργάσας καὶ τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτόν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ γινόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς τὰ ὄντα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τὸν χρόνον τοῦτον διψῆν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἶρηκεν ἐν τοῖς περὶ θηρίων, καὶ Ἀρχέλαος δὲ φησὶν ὁμοίως ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν. μνημόνευμα δὲ δώσων τῆς εἰς Θεοὺς ἀμαρτίας σαφές, εἰκονίσας ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν εἶναι τὸν τε Ἵδρον καὶ

<τὸν Κρατῆρα καὶ τὸν Κόρακα> μὴ δυνάμενον πιεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν.

Ἔχουσι δ' ἀστέρας ὁ μὲν Ὑδρος ἐπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς γ λαμπρούς, ἐπὶ τῆς πρώτης καμπῆς ς, λαμπρὸν δὲ—α τὸν ἔσχατον, ἐπὶ τῆς δευτέρας καμπῆς γ, ἐπὶ τῆς τρίτης δ, ἐπὶ τῆς τετάρτης β, ἀπὸ τῆς ε καμπῆς μέχρι τῆς κέρκου θ ἀμαυρούς· τοὺς πάντας κζ. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κέρκου ὁ Κόραξ βλέπων εἰς δυσμάς· ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγχους ἀμαυρὸν α, ἐπὶ τῆς πτέρυγος β, ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου β, ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν ἄκρων α· τοὺς πάντας ζ. Τούτου δὲ ἰκανὸν ἀπέχων ἀπὸ τῆς καμπῆς ὁ Κρατῆρ κεῖται ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ γόνατα τῆς Παρθένου· ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Κρατῆρ ἐπὶ τοῦ χείλους β, <ὕφ' ἑκάτερα τὰ ὦτα β> ἀμαυρούς, ἐπὶ τὸ μέσον β, καὶ παρὰ τῷ πυθμένι β· τοὺς πάντας ι.

Προκυνός.

Οὗτός ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ μεγάλου Κυνός· Προκύων δὲ λέγεται ὡς πρὸ τοῦ κυνός· Ὀρίωνος δὲ κύων ἐστίν· λέγεται γὰρ διὰ τὸ φιλοκύνηγον αὐτὸν εἶναι παρατεθῆναι τοῦτον αὐτῷ· καὶ γὰρ Λαγῶδες ἐχόμενος καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐτὸν συνοραῖται.

Ἔχει δὲ ἀστέρας γ, ὧν εἰς ὁ πρῶτος [ἀνατέλλει] λαμπρός· καὶ ποιεῖ ὁμοίότητα τοῦ κυνός· διὸ καὶ Προκύων καλεῖται, καὶ πρότερος ἀνατέλλει καὶ δύνει ἐκείνου. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄστρα γίνεται ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ, ὃν ὁ Ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἰβ μησίην, διόπερ καὶ τὰ ζῳδια τούτου ἰσάριθμά ἐστιν.

Πλανῆται.

Περὶ τῶν πέντε ἀστέρων τῶν καλουμένων πλανητῶν διὰ τὸ κίνησιν ἔχειν ἰδίαν αὐτούς.

Λέγονται [δὲ] Θεῶν εἶναι πέντε. πρῶτον μὲν Διός, Φαίνοντα, μέγαν. ὁ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων οὐ μέγας· οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου. ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως. Πυροειδῆς δὲ καλεῖται, οὐ μέγας, τὸ χρῶμα ὅμοιος τῷ ἐν τῷ Ἄετῳ. ὁ δὲ τέταρτος Φωσφόρος, Ἀφροδίτης, λευκὸς τῷ χρώματι. πάντων δὲ μέγιστός ἐστι τούτων τῶν ἄστρον. ὃν καὶ Ἔσπερον καὶ Φωσφόρον καλοῦσιν. πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ, Στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός· τῷ δὲ Ἑρμῇ ἐδόθη διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἄστρον τὰς τάξεις καὶ τὰς ὥρας

μετρῆσαι καὶ ἐπισημασιῶν καιροὺς δεῖξαι. Στίλβων δὲ καλεῖται διὰ τὸ φαντασίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν.

Γαλαξίας.

Οὗτος γίνεται ἐν τοῖς φαινομένοις κύκλοις, ὃν προσαγορεύεσθαι φασὶ Γαλαξίαν· οὐ γὰρ ἐξῆν τοῖς Διὸς υἱοῖς τῆς οὐρανίου τιμῆς μετασχεῖν εἰ μὴ τις αὐτῶν θηλάσειε τὸν τῆς Ἥρας μαστόν. διόπερ φασὶ τὸν Ἑρμῆν ὑπὸ τὴν γένεσιν ἀνακομίσει τὸν Ἡρακλέα καὶ προσσχεῖν αὐτὸν τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ, τὸν δὲ θηλάζειν· ἐπινοήσασαν δὲ τὴν Ἥραν ἀποσεύσασθαι αὐτόν, καὶ οὕτως ἐκχυθέντος τοῦ περισσεύματος ἀποτελεσθῆναι τὸν Γαλαξίαν κύκλον.